

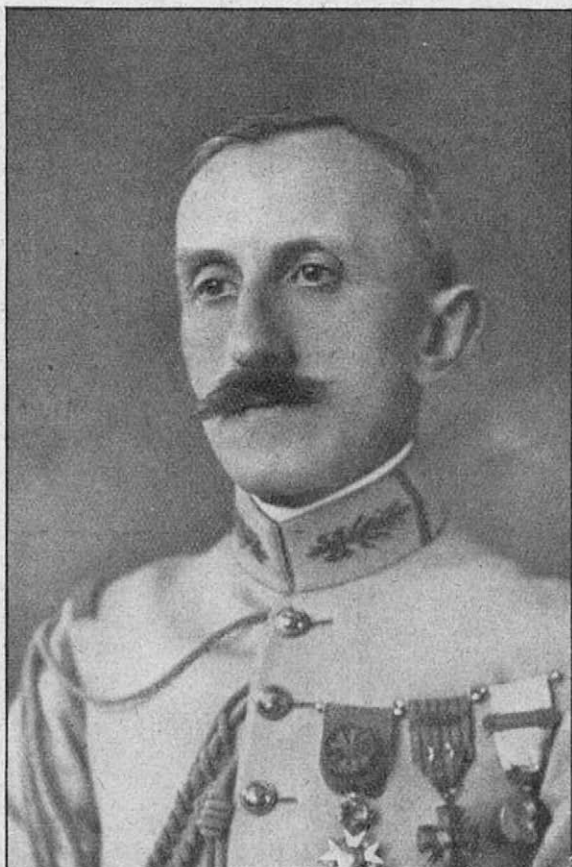
VOJENSTVÍ DOMA A V CIZINĚ.

—i č:

K 50letému výročí plukovníka Le Bléveca.

Přednosta 5. oddělení ministerstva národní obrany, plukovník generálního štábu francouzské armády, Le Blévec, dovršil dne 13. prosince r. 1925 padesát let svého života.

Narodil se 13. prosince r. 1875 ve Vannes (Morbihau). Po absolvování vojenské školy byl jmenován podporučíkem u pěšího pluku č. 65.

Již v hodnosti poručíka podrobil se přísným zkouškám do válečné školy, kterou absolvoval r. 1906. Krátce na to, r. 1909, byl jmenován kapitánem a přidělen pěšímu pluku č. 114. Téhož roku byl vyznamenán pochvalným uznáním za statečnost při požáru v Cloué (Vienne) ve dnech 15. a 16. září.

Roku 1911 byl přidělen k štábu divise a od této doby skoro nepřetržitě bojuje v Maroku a ve Francii.

Zvláště v září r. 1912 zúčastnil se těžkých operací u Casablanky a r. 1914 u Kenifra.

V těchto bojích byl za statečnost již v r. 1913 jmenován rytířem řádu čestné legie a vyznamenán pochvalným uznáním velitele okupačního sboru v Maroku.

Roku 1915 byl jmenován majorem a náčelníkem štábu 29. pěší divise, s níž bojoval v úseku Nieuport. Roku 1918 byl přidělen k štábu maršála Focha a jmenován podplukovníkem. O rok později byl jmenován náčelníkem štábu 30. armádního sboru a za služby v této funkci prokázané byl vyznamenán důstojnickými odznaky řádu čestné legie.

Od května roku 1922 jest přidělen francouzské missi v republice Československé. Roku 1925 byl jmenován francouzským plukovníkem.

V československé armádě jako přednosta 5. oddělení ministerstva národní obrany byl pověřen organisováním vojenského školství a výcviku, a tu třeba zdůrazniti, že nemohlo býti lepší volby. Plukovník generálního štábu Le Blévec využívá všech bohatých zkušeností, čerpaných na různých francouzských bojištích, aby prospěl co nejlépe naší armádě. Jeho vrozená inteligence, vysoké vzdělání a osobní ušlechtilost usnadňují mu tuto odpovědnou práci, při níž nezná odpočinku.

Jest si dobře vědom rozdílů mezi armádou naší a francouzskou, rozdílů vyplývajících z různých geografických a etnografických obou států, a proto nikdy neopomene přizpůsobit poměrům našim své zkušenosti. Naučil se dokonale česky mluvit i psát, a to nejen ze společenské potřeby, nýbrž hlavně proto, aby mohl z českých pramenů studovati psychologii našeho člověka, našeho národa a aby tak získal pevný podklad pro výcvik naší armády.

Studium naší literatury, historie a několikaletý pobyt v naší zemi vzbudily v plukovníku Le Blévecovi lásku k našemu národu a nikdy neopomene nazvati Československo svou druhou vlastí.

Psychologické poznatky a osobní zkušenosti umožnily mu, že založil naše vojenské školství na zdravém základě, pronikl je dobrým duchem a uspořádal je co nejučelněji. I zde podrobuje přísné kritice každou myšlenku a každý názor dřív, než ji aplikuje.

Studuje problémy pedagogické a žádá, aby totéž činili i jeho spolupracovníci.

Sám je vynikajícím učitelem taktiky a mnoho důstojníků generálního štábu, absolventů Čs. válečné školy, vděčí jeho práci, péli a schopnostem za přípravu k přijímacím zkouškám.

Jeho zkušenosti a schopnosti jsou uznávány bez výjimky všemi vynikajícími osobnostmi naší armády, a proto vedoucí činitelé pověřují též plukovníka Le Blévce spoluprací při zpracovávání různých důležitých předpisů vojenských; mnohé z nich byly napsány na jeho popud a všechny mají známku jeho iniciativy.

Jako představený a jako člověk má plukovník Le Blévec mnohé vynikající vlastnosti, o nichž jest třeba aspoň krátce se zmíniti. Jest nutno zdůrazniti jeho lásku k svým spolupracovníkům, na níž je založena i jeho spravedlnost. Jest jimi právem nazýván otcem; již z tohoto slova lze vycítiti poměr mezi ním a jeho podřízenými, poměr úzce intimní, důvěrný, jenž však nikdy není prost hluboké úcty. Všichni ho milují a jeho okolí jest prosceno duchem srdečnosti.

Láska k povolání — a tu věštěje všem — jest základním motivem jeho pracovitosti a pile. Jeho vytrvalost v práci jest příslovečná; i v této příčině jest tedy zářivým našim příkladem. Při tom je beznáročný a skromný. Tuto vlastnost nemohl lépe manifestovati než tím, že se nikomu nezmínil o dosažení 50 let, aby se vyhnul oslavám, jichž by si byl plně zasloužil.

Tento stručný popis životních událostí, vlastností a činnosti plukovníka generálního štábu Le Blévce může jen slabě a kuse osvětliti jeho význam pro naši armádu; stačí však aspoň k poznání jeho osobnosti a jeho ryziho charakteru. Stačí konečně i k tomu, abychom si uvědomili, jakými jsme mu zavázáni díky za jeho plodnou práci, a abychom projevíli je dnes — ex post — aspoň ve formě přání pro mnoho dalších let jeho života.

Rozepsání soutěže Vědeckého ústavu vojenského na r. 1926.

Vědecký ústav vojenský, uváživ důkladně náměty, přání a četné otázky, které dostal na svou výzvu od různých odborů MNO, od zemských velitelství, divísí, brigád, pluků a jiných vojenských ústavů, rozepisuje po dohodě se zástupci hlavních odborů MNO a za finanční jich podpory — hlavně výchovného odboru, který poskytl pro rok 1926 opět na soutěž tuto 15.000 Kč — **soutěž na řešení otázek pro naši armádu důležitých**, jež se týkají skoro všech oborů vojenských, a to za těchto podmínek:

1.

Soutěže mohou se účastniti všichni příslušníci Čs. armády z povolání, v záloze, mimo službu i ve výslužbě.

2.
Řešení veškerých otázek budete vypracována se zřetelem na poměry našeho státu.

3.
Práce budete psány čitelně jazykem českým a slovenským jen po jedné straně půlarchového formátu, pokud lze, psacím strojem a nebudte delší třiceti popsaných stran.

Každá práce buď předložena ve dvou exemplářích.

Řešení nebudte označována jménem autorovým, nýbrž v záhlaví práce stručným heslem. Totéž heslo napište na obálku, do které vložte lístek se svým jménem a přesnou adresou a obálku zapečete.

Obálka bude otevřena jen tehdy, dostane-li se autorovi ceny.

4.
Doba konkursu končí se dne 31. května 1926. K pracím později zasláným nebude přihlíženo.

Práce budete zaslány Vědeckému ústavu vojenskému v Praze II., Ostrovní 26.

5.
Řešení nejlépe vyhovující jak metodou zpracování, tak přesností důsledků, k nimž dospěl autor samostatným úsudkem, budou odměněna cenami, a to nejvýše 1000 Kč na jedno nejlepší řešení.

Jestliže by zpracování některé otázky poroty vůbec neuspokojilo, může cena na otázku připadající býti rozdělena na vynikající řešení otázek jiných.

6.
Vědecký ústav vojenský vyhrazuje si právo uveřejniti významenané práce ve Vojenských Rozhledech za obvyklý honorář nebo dáti je k použití v zájmu autora samého příslušnému odboru MNO.

7.
V porotě budou zasedati nejlepší odborníci, jichž jména budou uveřejněna zároveň s výsledkem soutěže.

Vědecký ústav vojenský doufá, že se této soutěže zúčastní příslušníci naší armády počtem ještě větším než v r. 1925; dokážeme tím naší veřejnosti, jež si stále více a více všímá své armády, ušlechtilou snahu o samostatnou duševní práci v oboru věd vojenských a o pokrok v naší armádě.

Otázky, jež Vědecký ústav vojenský vypisuje k soutěži na rok 1926:

A. Pěchota.

1. Operace pěchoty v lesích. Vliv lesů na pohyb, ubytování a boj pěchoty.
2. Pěchota v obraně hlavně se zřením na organizaci palby v rámci úseku pěšího pluku (v posici krycí i v posici odporu.)
3. Služba rozhodčích při polním cvičení praporu až divise. Všeobecné pojetí. Organizace a činnost služby rozhodčích. Konkrétní případ v brigádě, složené ze všech druhů zbraní, jež svědčí o důležitosti rozhodnutí (organizace služby) rozhodčích.
4. Zásobování střelivem u pěchoty se zřením na zvýšenou dotaci samočinných zbraní.

B. Dělostřelectvo.

1. Maskování dělostřelectva a cvičení maskování v míru: a) proti pozorování ze vzduchu; b) proti pozorování pozemnímu.
2. Organizace dělostřelecké zpravodajské služby v mezích pěší divise.
3. Poměr granátů, šrapnelů a speciálních střel v dotaci vyšších jednotek.
4. Problém spojení dělostřelectva s pěchotou, jak jej lze nejspokojivěji vyřešiti. Otázka bezpečnostního pásma.

C. Letectvo.

1. Doplnění létajícího personálu a specialistů, jakož i organizace výcviku při 14měsíční službě u letectva a upravení potřebné předvojenské výchovy.
2. Jakého druhu letectva jest nám nejvíce zapotřebí? Jaký má býti poměr mezi jednotlivými druhy letectva a jakých letounů má býti pro jednotlivé jeho druhy použito.
3. Výhody a přípustnost normalisace v leteckém průmyslu se zvláštním zřetelem na výrobu draků.
4. Zlepšení materiálního účtování u letectva v míru a návrh na jeho úpravu za mobilisace a války.

D. Jezdecktvo.

1. Jakým způsobem lze uspořádati společnou práci jezdecktva, letectva a jednotek obrněných automobilů při různých úkolech jezdecké brigády? Rozdělení práce. Spojení.

2. Jak zjednodušiti výcvik čsl. jezdecktva s ohledem na budoucí 14měsíční presenční službu?

E. Ženíjní vojsko.

1. Válečný mostní materiál náš i cizích států; srovnání a přizpůsobení mostního materiálu Biragova k přechodu nejtěžších armádních vozidel.

2. Jak se osvědčilo ve světové válce trhání mostů z vyztuženého betonu podle zásad předpisu T—žen—5 (Sprengvorschrift).

3. Železniční provozovací rota; výcvik a organizace mírové a válečné služby.

F. Vozatajstvo.

1. Součinnost vozatajské služby se službou automobilní ve válce.

2. Jak dalece možno nahraditi v čsl. armádě animální trén trénem zmotorizovaným?

G. Automobilní vojsko.

1. Jaké výhody má pro moderní armádu doprava vojsk automobilními kolonami? Jaká opatření jest již v míru učiniti na území ČSR, aby v čas války bylo lze výše uvedené transporty prováděti?

2. Automobilní transporty v poli. Jak je organizovati a prováděti?

H. Vojenská výchova.

1. Jak přizpůsobiti výcvik tělovýchovných organizací, aby vyhovoval potřebám armády?

2. Jak upravití kázeňské trestání, aby bylo dosaženo jeho výchovných cílů?

3. Branná příprava všeobecná a na školách. Její význam pro náš stát vzhledem ke zkracování presenční služby. Jak ji u nás organizovati a jaké požadavky na ni klásti?

Ch. Služba zdravotnická.

Profylaxe infekčních nemocí v poli.

I. Služba intendantní.

1. Zajištění surovin pro výrobu oděvu a výstroje za míru, mobilisace a války.

2. Jak se osvědčila hospodářská správa praporu a jak by měla býti zreorganizována, aby vyhovovala požadavkům moderní armády v míru a ve válce?

J. Vojenské právo.

Vojenské soudnictví a jeho potřeba v míru.

K. Vojenský zeměpis.

Důležitost zeměpisu pro vojáka. Jak jej studovati pro potřebu naší armády a jak daleko za hranice republiky? (Rozvrh látky ve velkém a obsah hlavních kapitol.)

L. Vojenská technika.

Jak chrániti civilní obyvatelstvo velkých měst proti účinkům bitevních plynů. Organizace přípravy v míru.

Za VÚV:

Škt. **Frant. Kučera**,
gen. tajemník.

Plk. **Rudolf Polz**,
pres. VUV.

Soutěž Hlasu Národní Obrany.

Vydavatelstvo Hlasu Národní Obrany, orgán Svazu čsl. rotmistrů, rozepisuje za obvyklých podmínek soutěž k řešení těchto otázek:

1. Doplnování a výchova sboru rotmistrů.

2. Rotmistr a jeho služební postavení a hodnocení v armádě.

3. Rotmistr a důstojník.

4. Budoucnost a existenční zajištění rotmistra.

5. Povinnosti a úkol rotmistra v budoucí branné soustavě.

6. Rotmistr a jeho úkol ve veřejnosti.

V dnešní době, kdy stojíme před rozřešením jedné z nejdůležitějších otázek v našem státě, totiž naší branné soustavy, jest otázka sboru rotmistrů naší armády vedle důstojníků z nejdůležitějších. Proto rozepsalo vydavatelstvo listu

tuto soutěž, aby umožnilo civilním i vojenským kruhům vysloviti svůj názor o sboru rotmistrů a tím i o armádě naší vůbec. Vypsány jsou tři ceny: Kč 1500.—, 1200.—, 800.—. Porota bude se skládati ze dvou zástupců ministerstva Národní obrany, dvou členů branných výborů Národního shromáždění, jednoho člena z řad odborníků civilních a dvou členů Svazu rotmistrů.

Lhůta ku podání prací končí 30. dubna t. r. Blíží vysvětlení podá Svaz rotmistrů: Bubeneč, Kyjovská ul. čp. 509.

Italská vojenská soutěž literární.*)

Italský vojenský časopis „Rivista di artiglieria e genio“ v listopadovém čísle r. 1925 rozepisuje na rok 1926 tři literární soutěže o cenu pro domácí důstojníky a jednu pro cizince. Ceny, které budou uděleny, činí dohromady 6000 lir, kromě čtyř stříbrných a několika bronzových medailí.

Temata prací jsou tato:

I. Pro pěší vojsko a jezdectvo.

1. Blízký průzkum: dnešní hlediska; způsoby provedení.
2. Plán pro převědy a útočná sestava se zřetelem na taktiku infiltrační.
3. Činnost zadního voje v boji ústupovém: a) pod přímým tlakem nepřítele, b) bez dotyku s nepřítelem.
4. Předvoj. Moderní představy o jeho činnosti, složení a užití.
5. Přibližovací pochod.
6. Složení menších jezdeckých jednotek a jich užití v boji jezdeckém a pěším.
7. Činnost jezdectva při převědách a při zjednání dotyku.

II. Pro dělostřelectvo.

1. Zda a jak se změní užití lehkého dělostřelectva v boji, bude-li na ně rozšířen mechanický potah.
2. Topografická příprava střelby dělostřeleckého oddílu, je-li užito mapy v měřítku 1:100.000.
3. Zda a jak se může řídit pomocí vzdušného pozorování palba pobřežních baterií proti lodí s břehu neviditelné.
4. Dělostřelectvo v boji předvojovém.
5. Střelba proti nepřátelským bateriím. Historický vývoj. Moderní hlediska o ní ve válce v terénu připraveném a volném. Její důležitost pro usnadnění a někdy i umožnění činnosti pěchoty.

III. Pro ženijní vojsko.

1. Zákopníci ženijního vojska a zákopníci pěšího vojska v rámci bitvy. Příslušné úkoly se zřetelem na požadavky a pokroky techniky útočné i obranné.
2. Organizace pojitě u vyšších jednotek. Její vliv na přípravu materiálu a na rozdělení personálu.
3. Možnosti a metody užití k vojenským účelům různých forem energie vyzařovací na poli vyzařování o malé délce vln.
4. V jaké míře a jakým způsobem může letectví míti vliv na obranné přípravy státu a jak může pozměnit zásady pro stavbu opevnění, továrních a veřejných budov v pásmech možného útoku nepřátelského letectva.

Studium nových obranných prvků, nutkajících k jeho rozvoji.

*

Pro každou z těchto soutěží je určena cena 1500 lir a stříbrná medaile. Kromě toho může býti uděleno několik medailí bronzových.

Podmínky soutěže:

1. Soutěž je přístupna důstojníkům všech zbraní.
2. Práce musí býti psány dobrou italštinou, čitelným rukopisem, pokud možno na stroji. Dále nesmí býti ještě nikde vytištěny, nepřesahovati 50 stran formátu časopisu, soutěž vypisujícího; mohou býti přiloženy nákresy, avšak dosti jasné.
3. Práce má býti uzavřena v zapečetěné obálce a označena heslem; totéž heslo musí býti na jiné zapečetěné obálce, obsahující jméno a adresu autorovu.

*) Upozorňujeme na tuto soutěž, která se nese tímž směrem jako soutěž našeho ústavu, aby naše důstojnictvo mělo jednak nový pramen otázek pro soukromé práce, neboť mnohé z nich zajímají budou i naši armádu, jednak aby vidělo, že cizina tímž způsobem jako VÚV podporuje literární činnost svého důstojnictva.

4. Práce jest odevzdati do 30. dubna 1926.

5. Práce ocení komise za předsednictví redaktora časopisu, jejímiž zvláště ustanovenými členy budou: jeden důstojník dělostřelectva, jeden ženijního vojska a jeden pěšího vojska.

6. Z rozhodnutí komise může býti kterákoliv cena rozdělena na dvě nebo více částí, anebo přenesena zcela nebo částečně ve prospěch ostatních soutěží; cena nemusí býti udělena vůbec tam, kde žádná práce nebude uznána za hodnou ceny.

7. Proti rozsudku komise není odvolání.

8. Práce cenou poctěné stanou se majetkem časopisu, vypisujícího soutěž, který si vyhrazuje právo, aby je mohl uveřejniti.

Práce cenou nepoctěné budou zničeny.

Zvláštní soutěž pro cizozemské důstojníky.

Pro cizozemské důstojníky jsou tyto tři soutěže spojeny v jednu; práce mají býti zaslány v italštině nebo francouzštině. Pro uchazeče je určena pamětní bronzová medaile a pro toho z nich, kdo bude komisi uznán za vítěze, medaile stříbrná a medailová cena 1.500 lir.

Bs.

RŮZNÉ.

Nový bombardovací letoun. V Anglii byly konány pokusy s bombardovacím letounem, který jest opatřen jediným motorem (Rolls Royce) o 700 HP. Letoun vzlétne s plným nákladem bomb, urazí za hodinu 160 km a dostoupí výše 6000 m. Tohoto typu bude užito k založení nových eskadřil na obranu Londýna. Ve výši 6000 m jest letoun ze země neviditelný, nedá se zasáhnouti děly protiletadlovými a při rychlosti, jaké dosáhne v této zředěné atmosféře, dá se naň těžko útočiti letouny stíhacími.

F. M.

Všechny anglické vojenské letouny budou opatřeny padákem. Ministr letectva prohlásil vzhledem k četným leteckým nehodám za posledních dvanáct měsíců, při nichž se zabilo 57 důstojníků a mechaniků, že se postará o to, aby v nejbližší době všechny vojenské letouny byly opatřeny padáky.

F. M.

Nové letadlo. Na terénu v Issy-les-Moulineaux byly koncem minulého roku konány zkoušky s novým letadlem zvaným gyroptera. Aparát jest zajímavý svou koncepcí. Nemá nosných ploch, křídla jsou nahrazena kovovou konstrukcí, na jejichž koncích jsou čtyři lopatky, z nichž dvě svou rotací aparát zdvihají a dvě pohánějí kupředu. Letadlo bylo opatřeno motorem o 1110 HP. Při prvních pokusech se aparát zdvihl nikoli kolmo, nýbrž šikmo do výše. Rychlost jeho jest asi 50–60 km za hodinu. Přistáti může při rychlosti asi 5 km za hodinu při zastaveném motoru. Vynálezcem jest Vuia. Pilotem při prvních pokusech byl válečný aviatik Laurent.

F. M.

Podzemní anglické manévry byly první po válce světové. Trvaly pět dní a rozvíjely se v krajině Aldershot-

Salisbury. Řídil je náčelník generálního štábu generál Lord Cavan. Zúčastnily se jich čtyři pěší divise, tři jezdecké brigády a jedna brigáda teritoriální. Jejich účelem bylo, kromě výcviku velkých jednotek, vyzkoušet nový válečný materiál, tanky, dělostřelecké traktory, přístroje bezdrátové telegrafie a telefonie a konečně zkoumati problém významu jezdeckta v moderních válkách. Části byly složeny tak, že ustupující byla slabší (2 jezdecké brigády, 1 pěší divise s 1 brigádou motorisovanou), útočící byla silnější (3 pěší divise, 1 brigáda jezdecká). Každá část byla vybavena praporem tanků, skupinou motorisovaného dělostřelectva, letkou stíhací a letkou bombardovací. Každá pěší divise byla kromě toho vybavena letkou pozorovací. Části západní, která ustupovala, velel generál Godley, části východní generál Chetwoode.

Od světové války, hlavně však v posledních třech letech, snaží se anglická armáda, aby její pohyblivost co nejvíce vzrostla a tím se vyrovnalo zmenšení počtů. Cílem výcviku anglické armády jest válka pohybová, poněvadž nejlépe vyhovuje obraně říše a nejdokonaleji rozvinuje vlastnosti vojákovy i velitelovy: iniciativu, rozhodnost a rychlost manévrování. Armáda vychovaná pro válku pohybovou se pohodlně přizpůsobí válce zákopové.

Plukovník Repington, jeden z nejvýznamnějších anglických expertů, se již vyslovil pochvalně o pokrocích, které podzemní manévry přinesly. Především byl pěšák zbaven zbytečného břemene, pod kterým ještě úpěl na konci války světové. Byla mu ponechána jen nejnnutnější výzbroj a nezbytný výstroj. Nový typ tanku lehčího

a rychlejšího se osvědčil rozhodně. Stejně se potkalo s úspěchem motorisované dělostřelectvo a motorisovaný divizní trén. Jako všeobecný dorozumivací prostředek bude zavedena bezdrátová telegrafie. Až prý se armáda anglická zbaví všech zlovyků války zákopové a bude vycvičena jen pro válku pohybovou, sotva prý bude nad ní armády lepší, tvrdí Repington. Anglický tisk věnoval manévřům nadšené články. Znova se rozpředly polemiky přívrženců a odpůrců motorisace. Jedni vidí ve zmotorisovaných velikých jednotkách řešení budoucích válek, druzí, uznávající sice velikou důležitost moderních strojů, tvrdí, že v budoucí válce bude jezdecko hrátí úlohu ještě větší než v minulosti (maršál Robertson v *Morning Post*) a pěchota bude mít v bitvě vždy převahu. Všeobecně ovšem jest na obou stranách hájena

zásada pohyblivosti co největší. Kromě toho však nesmí býti zapominány základní principy válečné: průzkum jest základem velitelova rozhodnutí t. j. musíme znáti postavení odpůrcovo, dříve než jej manévrujeme.

Letectva bylo za manévřů užito hlavně k odhalení nepřátelských pohybů a k rušení těchto pohybů útoky z malých výšek. Letky průzkumné byly opatřeny radiovými stanicemi a podávaly ihned zprávy divizním štábům, které měly své přijímací stanice na autech. Přesto, že počasí bylo velmi drsné, byla zaznamenána za celou dobu manévřů jen dvě nucená přistání.

Každé noci byla tištěna situační hlášení ve 200 exemplářích a zpráva rozdělena vojsku spolu s mapou, na níž bylo vyznačeno postavení vlastní z předešlého večera a informace o nepříteli.

R. M. F.
Wf.

Z NAŠICH REVUÍ.

Vojensko-technické zprávy II., č. 5.

Z původních článků píše mjr. ing. Potěšil o historickém vývoji ručních a puškových granátů se stanoviska konstrukce zapalovače. Je to navázání na diskuse o ručních granátech z čísel předešlých. Zmínjuje se o tom, že prvé užití granátu jako obranného prostředku datuje se z 15. století. V minulém století, hlavně následkem předčasných výbuchů v ruce vřhačů, byly ruční granáty vyřaděny z výzbroje armád a teprve za rusko-japonské války zavedeny byly znova. Ve světové válce staly se nejužitečnější zbraní pěchoty v boji na blízko. Po této historické stati následuje rozdělení a úvaha o vlastnostech granátů časovacích, dopadových a přechodných typů. Jako ofensivní granát typuje granát časovací se zapalovačem frikčním bez masivních součástí (na př. celé z papíru), aby rozletky nebyl ohrožen útočník. Mechanický zapalovač má ovšem tu výhodu, že vybuchuje současně při dopadu. Pro defenzivní granát uvádí, že hodí se veškeré druhy granátů. Velký důraz klade na to, aby granáty bylo možno nositi odjištěné, aby zaručena byla okamžitá pohotovost.

Srovnáme-li požadavky, které autor uvádí, vidíme tu obdobnou svízel jako je s doprovodným dělem. Nutno i zde, stejně jako u doprovodného děla, nežádati vlastností, jež jsou protilehlé. Myslím, že dopadový granát s citlivým zapalovačem, odjištěný v poslední chvíli, by dobře vyhovoval.

Mjr. ing. Sládeček popisuje dále zvedání mostů a jako příklad uvádí zdvihání mostu v Parkáni a přes Bodrog. Jak známo, byly oba mosty odstřeleny při vpádu maďarských bolševiků na Slovensko v r. 1919. Zvednutí obou provedl železniční pluk. U Parkáně odstřeleno bylo jedno pole železného mostu přes Dunaj tak, že nosník na straně parkánské se zřítíl do vody a zabořil do dna, kdežto na straně druhé zůstal viseti na ložiskách. Délka pole činila 81.50 m, váha 352 t. Ke zvedání došlo v červenci 1921 na žádost ministerstva veřejných prací. Zvedání provedeno tak, že byly zaraženy pod styčníky piloty, a střídavě zvedáno hydraulickými zvedáky, zároveň byla konstrukce podepírána dřevěnými pražci. Práce byla skončena 24. září téhož roku. Za jeden den, t. j. ve dvou směnách po 6 hodinové práci, 40 mužů zvedlo konstrukci o 90 cm. Stať doprovázejí četná vyobrazení, jež pěkně znázorňují postup této největší práce našeho železničního pluku, vedené osobně autorem.

V dalším gen. Podojíl sděluje o tajemství výroby rakouské bronze dělové, o níž píše, že je ceny historické, neboť je dělová bronz navždy vyřaděna z řady konstrukčního materiálu dělového a nebudu se tudíž o ni rozšiřovati.

Z recensí a hlídkových stati dovidáme se o technické práci sboru voj. inženýrů v Americe. Vojenští inženýři ve Spojených státech zaujímají tam zvláštní postavení a mají velkou tradici. Svěřovány jsou jim velké práce státní, aby měli pro případ války co